

физиците да не ОТСЯВАТ ДАТИТЕ, които архолозите са сметнали, кой знае защо, за невероятни, да публикуват всички резултати и всички измервания.

Колкото до археолозите, Милойчич смята, че те трябва да сложат край на традиционното ПРЕДВАРИТЕЛНО ЗАПОЗНАВАНЕ НА ФИЗИЦИТЕ с примерната възраст на дадена находка (преди радиовъглеродното ѝ определяне) – да не им дават никакви сведения за находката, докато те не публикуват своите цифри! Иначе е невъзможно да се разбере доколко радиовъглеродните дати съвпадат с достоверните исторически дати, тоест не може да се определи доколко този метод е достоверен. Друг резултат от „редактирането“ на получените дати е, че обликът на готовата хронологична схема отразява субективните възгледи на изследователите.

В Гронинген, където работи археологът Бекер, привърженик на късата хронология (на Европа – А. Ф.), радиовъглеродните дати, „кой знае защо“, излизат ниски, а в Шлезвиг и Хайделберг, където са Швабдисен и другите, които отдавна подкрепят дългата хронология, радиовъглеродните дати на аналогични материали излизат доста по-високи“ [391], с. 94–95.

Смятаме, че коментарите тук са излишни. Картината е напълно ясна.

Но ще кажете – може би напоследък радиовъглеродният метод е бил усъвършенстван и сега би трябвало да е точен. Това може да вярно за теоретичната му и измервателната му част. Но въпросът е дали тази усъвършенствана методика днес се прилага в археологическата практика за датиране на „антични образци“ и какви са резултатите? Пак ли новите радиовъглеродни дати се съгласуват със Скалигеровата хронология? Ще дадем един сравнително „пресен пример“.

15. 2. ДАТИРАНЕТО НА ТОРИНСКАТА ПЛАЩЕНИЦА

През 1988 г. съобщението за радиовъглеродното датиране на прочутата християнска светина – Торинската плащеница – предизвика голям резонанс, вж. рис. 1.69, рис. 1.70, рис. 1.71. Според традиционната версия върху това парче плат има следи от тялото на разпънатия Христос и то уж е от I в. от н.е. Тоест платът е уж на около две хиляди години. НО РАДИОВЪГЛЕРОДНОТО ДАТИРАНЕ ДАДЕ СЪВСЕМ ДРУГА ДАТА: ПРИБЛИЗИТЕЛНО XI–XIII В. ОТ Н.Е. Радиовъглеродният анализ е извършен в три лаборатории – в Оксфордския университет, в университета в щата Аризона и в швейцарския Технологичен институт в Цюрих [769], с. 80.